

La Palma paradijs voor buitenmensen

Copyright © 2014 Hein van

Engelen

Eerste druk in eigen beheer

Foto's Marian Lamens en Bert van Rijssen

ISBN 9789402119435

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur.

Hein van Engelen

La Palma paradijs voor buitenmensen

Korte reisverhalen

Inhoudsopgave:

Inhoudsopgave	4
Inleiding	6
Sophia of Brigitte	8
Overwinteren	11
Pensioen	13
Over de helft	16
Verdwalen	19
Muren	21
Huis	24
La Palma	28
Zonsondergang	31
Technische dienst	32
Karpers	34
Mieren	37
Penose	39
Liefdeopleeftijd	42
Cyclus	45
Zwart strand	51
Begraven	54
Bruiloft	58
Wijn	62
Wandelen	65
Ronde van La Palma	69
Kerst	72
Carnaval	75

Samana Sancta	79
Bananen	82
Kiosk	85
Roque de los Muchachos	88
Het verlaten huis	91
Terug	93

Inleiding

Mijn grootste wens is om zo veel als mogelijk buiten te leven. In een mooie en aangename omgeving. Ontbijten in de zon. Bezig zijn in de tuin, luieren op een terrasje, bergwandelen langs de vele vulkanen, Joggen door het bos of zwemmen in de zee. Zeker nu daar tijd voor is.

Het is wel even zoeken om zoiets te vinden. Een goede plek. Iedere dag lekker weer. Niet te warm, niet te koud. Geen barre winters of snoeihete zomers. Weinig regen en toch groen. Een redelijk voorzieningenniveau, betaalbaar en bovenal niet te druk. Bestaat zoiets?

Nou ben ik op veel plaatsen geweest. Heb heel wat landen bezocht. Geweldig mooie vakanties gehad. Maar nergens de ideale combinatie van alle wensen samen aangetroffen. Met name de gelijkmatigheid van het klimaat het gehele jaar door is een lastig punt.

Er is geen koe zo bont of er zit wel een vlekje aan. Je kunt nooit alles samen hebben. Maak een keuze voor de meest belangrijke punten. Dat is een verstandig advies wat me regelmatig ten deel valt.

Onder het motto zoekt en gij zult vinden toch doorgedaan met speuren. Uiteindelijk heb ik het gevonden op een van de Canarische eilanden. **La Palma** voldoet niet alleen aan al mijn wensen, het overtreft ze in ruime mate.

Met deze korte verhalen word je daar deelgenoot van. Veel leesplezier gewenst.



Sophia of Brigitte

Mijn eerste kennismaking met de Canarische eilanden is in de jaren zeventig. In april, als Nederland nog winters is naar de lente vliegen is voor velen een droom. Onderweg naar Las Palmas nog wat te eten en applaus voor de piloot als hij zijn kist veilig aan de grond zet. Nu al weer verleden tijd.

De zwoele wind waait zachtjes door mijn haar bij het afdalen van de vliegtuigtrap. Die overgang van winderige kille kou naar dat zomerse weer is me altijd bijgebleven. De vliegveldhal is klein en gemoedelijk. De koffer laat een poos op zich wachten. Door de subtropische warmte breekt het plezierige zweet me uit. Dat hoort bij het vakantiegevoel.

In het hotel aangekomen de trui verwisseld voor een T-shirt. Dan de omgeving snel verkennen. Het is allemaal nieuw. Een mens komt ogen tekort. Palmen, boulevards met winkeltjes. Benedenwaarts ligt het strand en de ruisende zee. Goed opletten om niet te verdwalen in alle straten en steegjes. Een opwindende beleving voor mij van het alledaagse hier. Het ziet er prachtig uit en de zon schijnt volop. Dat belooft wat voor de komende week.

Na het ontbijt met een stuk stevig, mooi gebakken, krakend brood, koffie en jus wordt dit de eerste

stranddag. Mijn witte vel mag net zo bruin worden als dat van die mooie meiden verderop.

Het loopt slecht af. Binnen de kortste keren voelt mijn huid warm en pijnlijk. In de spiegel is het goed te zien. Flink verbrand. Ondanks de crème die slechts kort verzachting brengt gloei ik. Voorlopig is dit de eerste stranddag, maar ook de laatste.

Excursies bieden voor dergelijke gevallen een oplossing. Per slot van rekening is een vakantie niet alleen om te luieren. Je kunt er veel van opsteken. Tot op de dag van vandaag heb ik daar profijt van. De bus brengt ons gezelschap via velden vol tomaten, bananenplantages en wijngaarden naar een bodega waar we een glas rood met stukjes geitenkaas proeven.

Daarna bezoeken we de sterrenwacht en voor de warme maaltijd is er nog iets bijzonders. Een niet alledaagse ontmoeting. Er wonen hier namelijk vele beroemdheden. In ons geval kunnen we exclusief in contact komen met Sophia Loren of Brigitte Bardot. Een lichte siddering van opwinding gaat door de bus.

Dit buitenkansje laat ik me niet ontgaan. Op het formulier kruis ik aan: "Sophia Loren". Ik gloei nu ook van binnen. Dat een excursie zo'n geweldig programma biedt had ik nooit gedacht.

Vlak voor het bereiken van het hotel, waar de lunch klaar staat, remt de bus. Eerst stappen de fans van Bardot uit. Het duurt even. Dan zijn we eindelijk aan de beurt. De groep voor Sophia mag nu ook uit de bus komen. Buiten op de stoffige parkeerplaats staat een boer met stok. Naast hem zijn ezels. Een voor een worden we daarop naar het hotel gereden.

Als Sophia Loren geen zin heeft krijgt ze een tikje. Aan het eind van de rit, bij het lunchadres, richt de boer zijn stok met een grijns op mij. Graag even afrekenen señor.

Een ervaring rijker maar een illusie armer loop ik grinnikend naar binnen.

